

Jméno studentky: DĚDOVÁ Alžběta

Studijní program: Sociální práce

Název práce: Prostor pro sociální práci v podpoře kontaktu žen ve výkonu trestu odnětí svobody s jejich nezletilými dětmi

Vedoucí práce: JUDr. Maroš Matiaško, LL.M.

Oponentka práce: prof. JUDr. Kristýna Koldinská, Ph.D.

Bakalářská práce Alžběty Dědové (dále i jako „autorka“) se zabývá aktuálním tématem podpory kontaktu žen ve výkonu trestu odnětí svobody s jejich nezletilými dětmi, resp. konkrétněji současnými možnostmi a bariérami sociální práce v této oblasti. Práce má zároveň ambici pojmenovat konkrétní opatření, která by mohla přispět k lepšímu udržení rodinných vazeb během výkonu trestu, a tím i posílení práv dětí, resp. matek.

Výběr tématu považuji za oborově relevantní. Téma bylo zpracováno široce, práce obsahuje sedm kapitol. Kapitoly na sebe logicky navazují a systematicky pokrývají komplexní problematiku, která překračuje sociální práci a velmi úzce se dotýká práva, resp. lidských práv. Právě tento přesah vystupuje v práci autorky do popředí a vnímám jej jako hodnotný. Praktická část představuje necelou polovinu práce a zaměřuje se na analýzu rozhovorů se sociálními pracovníky.

Konkrétněji z hlediska struktury a obsahu, práci otevírají kapitoly, které se týkají popisu právního rámce penitenciárního systému zacházení se ženami, v němž se autorka pohybuje a který nutně ovlivňuje metody a cíle sociální práce a popisu systému existujících v České republice. V jedné kapitole následně navazuje přehled zahraničních systémů, které mohou být zdrojem inspirace a poté autorka přechází k praktické části, výsledkům svého výzkumu a diskusi. Hlavní cíl výzkumu má normativní charakter a týká se toho, jak by věci mohly, resp. měly být v Českém systému penitenciární péče o matky nezletilých dětí jinak podle sociálních pracovníků z praxe. K definovanému cíli autorka směřuje postupně, kdy čtenáře provází jednotlivými kontextuálně relevantními částmi rozdělenými na popisnou a explorační. V těchto částech jsou uvedeny i citace respondentů. Popisná i explorační část vytváří poměrně komplikovaný, nicméně informativně bohatý celek (omylem je jako kap. 6.2. označena jak explorační část, tak i část týkající se spolupráce sociálních pracovníků). Tuto část považuji za velmi zdařilou a obohacující, např. jako

unikátní vnímám zaměření autorky i na problém zajištění vztahu s dítětem se zdravotním znevýhodněním, který by bylo možné zkoumat dál a hloub.

Tato bohatost, a to zejména explorační části, která se týká definovaného cíle, se plně nepropisuje do diskuse, kde autorka sice výstižně pojmenovává konkrétní problémy – např. nemožnost návštěvy v případě dítěte se zdravotním znevýhodněním – ale v zásadě je již blíže nediskutuje. To si myslím, že je škoda, protože je evidentní, že autorka má vzhled do problematiky a i data, která by ji podrobnější diskusi umožnila.

Závěrem bych rád zdůraznil, že jako vedoucí práce musím velmi vysoko ocenit aktivní přístup autorky a její zjevný zájem o téma. Navzdory drobnému nedostatku ohledně diskuse nebo možná lépe řečeno nevyužité příležitosti jde podle mého názoru o velmi zdařilou práci, která překračuje nároky kladené na tento typ prací.

Práci Alžběty Dědové jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci **výborně**.

V Praze 6.6.2024

Maroš Matiaško